



# Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Osztályozás

294

Szerző:

K. Gy.

Cím:

Mohamedán zarándokok  
katolikus pártfogói

Hely:

Idő:

"1950"

Személy:

Helyszám:

Forrás:

Lap:

UJ EMBER

Megjelent:

1950 SZEP. 10

Hely)

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

Budapest nyomda NV., Közp. városháza — 1896/50

## Mohamedán zarándokok katolikus pártfogói

Már-már feledésbe kezd merülni, hogy a mohamedán világ egyik nevezetes szentje a magyar fővárosban van eltemetve. Gül Baba, a „rózsák atyja“ valamikor a török hódoltság korában Budán dervis-kolostort alapított és meghonosította a rózsatenyészetet, mely utóbbi ténykedésének emléke ma már csak a Rózsadomb nevében él.

Itt is van eltemetve, a Rózsadomb keleti lejtőjén a mohamedán szent, nyolcszögletű sírkaplanája, azaz „türbé“-je egyike Buda csekélyszámú törökkori építészeti emlékeinek.

Jelenleg a köréje épült bérvilának a házfelügyelője gondozza, az ő kalauzolásával lehet megtekinteni. Tőle tudtuk meg, hogy az ostrom Gül Baba sírját sem kímélte meg, belővést kapott, de a sérüléseket már rendbehozták. Közvetlenül az ostrom után pedig meghalt Abdul Latif, a magyarországi mintegy háromezer mohamedán hívő főpapja, s azóta meglehetősen elárvult ez a kis sírkaplna, amely valamikor a budapesti mohamedán hitélet központja volt. Ma már inkább csak

idegenforgalmi érdekesség, mintsem vallásos kegyhely. A Diákifjúsági Találkozókor akadtak nagyobb számban látogatói, legutóbb pedig az egyiptomi követ-ség tagjai keresték fel.

Pedig valamikor, a békésebb időkben, még jelen századunk elején is meglehetősen látogatott zarándokhely volt ez a kis türbé. A mohamedán világ legtávolabbi részeiből is, Perzsiából, Szíriából felkeresték a kolduló dervisek és egyéb „civil“ zarándokok. Hogy ilyen messzire elkalandozott a mohamedán zarándokok, a „hadsík“ színes, tarka népsége, abban a vallásos kegyeleten kívül más is szerepet játszott. Az a tudat, hogy itten Magyarországon a hadsíknak nincsen rossz dolguk.

Sz ez utóbbi indokolja, hogy katolikus lap hasábjain részletesebben foglalkozunk egy mohamedán kegyhellyel. A mozlím zarándokok magyarországi pártfogói ugyanis elsősorban katolikus szerzetes-papok voltak.

A meglehetősen racionalista beállítottságú, s klerikális hajlandósággal éppen nem vádolható Tóth Béla írja „Ritkaságai“-ban: „Ezeket a többé-kevésbé jámbor csavargókat mindig szívesen látták katolikus papjaink és szerzeteseink, vagy legalább nem eresz-tették el üres kézzel soha. A Budapestre vetődő zarándokok például

rendszerint ellátogattak a piaristákhoz...“ Persze csak Tóth Béla látott bennük „csavargókat“.

Idéz Tóth Béla egy régebbi ut-leírását is. Kohl, a jeles német földrajztudós „Reise in Ungarn“ című könyvében írja 1842-ben a budai mohamedán zarándokokról: „Legtöbbjük szegény. Gyalog jönnek Belgrádig, s onnan a Duna mentén községről községre szintén gyalog. Rendszeren katolikus papoknál vagy klastromokban szállnak meg, hol szívesen látják, sőt segítik is őket...“

Erdemes feleleveníteni ezeket a régi kultúrhistoriai emlékeket annak igazolására, hogy íme, mi'v távol állott katolikus papjainktól a felekezeti türelmetlenség... Vajjon mi volt a lelki rugója papjaink idegen zarándokok irányában tanúsított vendégszeretetének? Talán az egyistenhívők szolidaritása? Vagy talán késői meghálálása annak, hogy a török világban úgy-ahogy megtúrték a magyar szerzetes barátokat?... Avagy talán egyszerűen Krisztus tanításának jámbor követése, amely szerint minden ember felebarátunk. Még a mohamedán zarándok is...

K. Gy.

A szülők ajskai könyvek a gyermekek oktatásán végett. (Arany-szájú Szent János)